

УДК 330.338

М. М. Кальченко,  
к. е. н., докторант, Інститут тваринництва, Національна академія аграрних наук України  
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-2977-5049>

DOI: 10.32702/2306-6792.2025.14.101

## ОПТИМАЛЬНА СТРУКТУРА ПОТЕНЦІАЛУ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ПІДПРИЄМСТВ-ВИРОБНИКІВ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА В УМОВАХ ПОВОЄННОГО РОЗВИТКУ

М. Kalchenko,  
PhD in Economics, Doctoral student,  
Livestock Farming Institute of the National Academy of Agrarian Sciences of Ukraine

### OPTIMAL STRUCTURE OF ECONOMIC GROWTH POTENTIAL OF LIVESTOCK PRODUCTION ENTERPRISES IN THE CONDITIONS OF POST-WAR DEVELOPMENT

Стаття присвячена дослідженню потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва та пошуку оптимальної його структури з урахуванням сучасних викликів, трансформацій ринку і державної політики у сфері підтримки аграрного сектору.

Визначено, що оптимальна структура потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва — це така комбінація ресурсів, умов і управлінських рішень, яка дозволяє ефективно відновити виробництво, зберегти його життєздатність та забезпечити розвиток навіть у непростих повоєнних умовах.

Доведено, що оптимізація такої структури передбачає не лише модернізацію технологій та підвищення продуктивності праці, а й гнучке управління логістикою, ринковою орієнтацією та екологічною стійкістю виробництва.

Обґрунтовано, що успішна реалізація таких стратегій потребує підтримки державної політики, інвестицій у дослідження й інновації, а також ефективної взаємодії між підприємствами, науковими установами та органами влади.

The article focuses on the potential for economic growth of livestock production enterprises. It explores the optimal structure for achieving this growth, considering modern challenges, market transformations, and state policy in support of the agricultural sector. In the post-war period, enterprises in the livestock sector of the agro-industrial complex face numerous and multifaceted challenges related to the restoration of destroyed infrastructure, shortage of material and technical resources, changes in the structure of consumer demand, and redistribution of labor resources. These circumstances necessitate a reevaluation of approaches to enterprise development and the pursuit of effective mechanisms for adaptation. Under such complex and unstable conditions, a key factor in ensuring the sustainable functioning and dynamic development of livestock enterprises is the formation of an optimal structure that maximizes economic growth potential. This structure should optimize the efficient use of available production capacities, labor, financial, intellectual, and innovative resources, while also considering the specific characteristics of the external environment. It is determined that the optimal structure of the economic growth potential for livestock production enterprises is a strategic combination of resources, operational conditions, and managerial decisions that enable the efficient recovery of production processes, preservation of economic viability, and further development, even in the face of significant post-war constraints and uncertainty. It has been proven that the formation of such a structure under post-war reconstruction conditions is a crucial task for ensuring the resilience, revival, and future prosperity of the national agricultural sector. Optimization of this structure involves not only technological modernization and increased labor productivity but also the introduction

of flexible supply chain management, a focus on market demands, and environmentally sustainable production practices. The rational use of available potential enables enterprises to enhance their competitiveness, strengthen their contribution to food security, and support the overall economic recovery and growth of the affected regions. The successful implementation of such strategic initiatives requires not only comprehensive support from the state, including funding and innovation stimulation, but also the development of effective partnerships between enterprises, research institutions, and public authorities at various levels.

*Ключові слова: аграрний сектор, інвестиції, інновації, оптимальна структура, підприємства-виробники продукції тваринництва, потенціал економічного зростання, ефективність.*

*Key words: agricultural sector, investments, innovations, optimal structure, livestock producers, economic growth potential, efficiency.*

## **ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ**

Актуальність теми зумовлена низкою глибоких трансформаційних процесів та викликів, що стоять перед Україною. Післявоєнний період, яким би він не був, безумовно стане часом системного переосмислення та відбудови всіх сфер економіки, і аграрний сектор, зокрема тваринництво, є його невід'ємною та критично важливою частиною.

Підприємства-виробники продукції тваринництва не лише забезпечують продовольчу безпеку країни, а й створюють основу для сільського розвитку, валютних надходжень від експорту продукції та й зайнятості населення. У той же час тваринництво зазнало значних втрат унаслідок воєнних дій — зруйновано інфраструктуру, скорочено поголів'я, порушено логістичні ланцюги, обмежено доступ до ресурсів. Все це істотно ускладнює процес відновлення. Розуміння внутрішніх резервів зростання, ефективне поєднання факторів виробництва, інноваційне оновлення та адаптація до нових економічних умов створюють підґрунтя для підвищення конкурентоспроможності галузі в післявоєнний період та забезпечення її стійкості в довгостроковій перспективі.

Таким чином, дослідження оптимальної структури потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва в умовах повоєнного розвитку є життєво необхідним для забезпечення стійкості, конкурентоспроможності та продовольчої безпеки

України, а також для успішної інтеграції країни у світову економічну систему. Ця тема дозволить розробити науково обґрунтовані рекомендації для формування ефективної стратегії розвитку галузі в постконфліктний період, що сприятиме не лише відновленню, але й процвітанню українського тваринництва.

## **АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ**

На сьогодні питання економічного потенціалу підприємства та його структурних елементів є об'єктом пильної уваги багатьох науковців-економістів. У працях українських дослідників (О. Березін, К. Васківська, М. Гладій, О. Красноручий, Т. Маренич, Г. Прусова, А. Турило та ін.) розглянуто різноманітні підходи до його аналізу. Водночас динамічні зміни в умовах функціонування підприємств обумовлюють необхідність більш глибокого вивчення як специфіки самого потенціалу, так і його складових.

## **ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)**

Мета статті полягає у дослідженні потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва та пошук оптимальної його структури з урахуванням сучасних викликів, трансформацій ринку і державної політики у сфері підтримки аграрного сектору.

## **ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ**

У сучасному світі, де зміни є постійною реальністю, кожне підприємство, що прагне до

розвитку та процвітання, має чітко визначити свої напрями дії. Формуючи ці напрями, потрібно враховувати унікальні умови функціонування, специфіку галузі та географічне розташування.

Ключовим завданням для будь-якого підприємства є формування економічного потенціалу таким чином, щоб постійно розширювати свої можливості для ефективного вирішення виробничо-господарських завдань. Це дозволить не лише покращувати внутрішні процеси, а й зміцнювати позиції на ринку та підвищувати конкурентоспроможність. Здатність підприємства адаптувати свою внутрішню мінливість до змін зовнішнього середовища є вирішальною. Розуміючи своє оточення, напрями діяльності та інтенсивність змін, підприємство може ефективно коригувати свій економічний потенціал. Саме цей процес постійного коригування економічного потенціалу в умовах нестабільності привертає значну увагу науковців та практиків [2].

Особливо це стосується вітчизняних підприємств-виробників продукції тваринництва, на формування економічного потенціалу яких впливає широкий спектр зовнішніх та внутрішніх факторів.

По-перше, значні втрати та руйнування. Війна завдала нищівних ударів по підприємствам-виробникам продукції тваринництва, спричинивши знищення інфраструктури, обладнання, втрату поголів'я, порушення логістичних ланцюгів та доступності кормів. Фактичне зменшення поголів'я сільськогосподарських тварин є тривожним показником, що потребує негайного вирішення. У цих умовах, просте відновлення, на кшталт, "зробити так, як було раніше" є недостатнім. Необхідно не просто відбудувати, а створити нову, оптимальну структуру потенціалу, яка дозволить підприємствам не лише повернути втрачені позиції, але й вийти на новий рівень конкурентоспроможності та ефективності.

По-друге, зміна економічного ландшафту та інтеграція в європейський ринок. Повоєнна Україна буде інтегруватися в європейські економічні структури, що вимагатиме від вітчизняних підприємств сфери тваринництва відповідності високим європейським стандартам якості, безпеки продукції та екологічної стійкості. Це означає необхідність перегляду технологій, впровадження інновацій, оптимізації виробничих процесів та управління ресурсами. Визначення оптимальної структури потенціалу зростання має враховувати ці нові вигоди та орієнтуватися на "зелене відновлення",

мінімізацію екологічних ризиків та впровадження сучасних ІКТ-технологій, зокрема точного землеробства та автоматизованих систем управління.

По-третє, забезпечення продовольчої безпеки та експортного потенціалу. Тваринництво є ключовим компонентом продовольчої безпеки країни. Відновлення та нарощування виробництва продукції тваринництва є стратегічним завданням для задоволення внутрішніх потреб населення та повернення України на світові ринки як надійного експортера. Оптимальна структура потенціалу зростання має забезпечити баланс між внутрішнім споживанням та експортними можливостями, враховуючи при цьому як традиційні ринки, так і пошук нових ніш.

По-четверте, залучення інвестицій та ефективне використання ресурсів. Відбудова та розвиток тваринництва вимагатиме значних інвестицій. Дослідження оптимальної структури потенціалу допоможе обґрунтувати пріоритетні напрямки інвестування, визначити найбільш ефективні форми підтримки та стимулювання розвитку галузі, як з боку держави, так і приватного сектору. Це включає в себе створення сприятливого інвестиційного клімату, використання механізмів державно-приватного партнерства та міжнародної допомоги.

По-п'яте, модернізація та інноваційний розвиток. Післявоєнний період є унікальним шансом для стрибка у розвитку, переходу до більш сучасних та ефективних моделей ведення тваринництва. Оптимальна структура потенціалу зростання не може бути статичною; вона повинна бути гнучкою, здатною адаптуватися до мінливих умов та інтегрувати новітні наукові досягнення та технології. Це стосується як плеїмінної та селекційної роботи, так і впровадження сучасних методів управління, цифрових технологій, підвищення ефективності використання кормів та енергоресурсів.

Аналіз наукових робіт щодо теми дослідження [1, 4, 7, 8], дає підстави стверджувати, що під оптимальною структурою потенціалу економічного зростання слід розуміти раціональне співвідношення ключових складових (ресурсів, можливостей, умов), які в сукупності забезпечують стійке та ефективне зростання підприємства (у контекст нашого дослідження галузі тваринництва). Мова йде не лише про наявність ресурсів, а про те, як вони між собою збалансовані, доповнюють один одного та сприяють розвитку саме в умовах післявоєнної економіки.

**Таблиця 1. Оптимальна структура потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва в умовах повоєнного розвитку**

| Компонент потенціалу           | Зміст                                              | Особливості в повоєнних умовах                                                  |
|--------------------------------|----------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------|
| 1. Матеріально-технічний       | Обладнання, приміщення, техніка                    | Відновлення інфраструктури, модернізація, держпідтримка                         |
| 2. Трудовий                    | Кваліфіковані кадри, трудові ресурси               | Повернення працівників, перекваліфікація, мотивація через соціальні умови       |
| 3. Фінансово-економічний       | Власні кошти, кредити, інвестиції, страхування     | Гранти, пільгові кредити, підтримка малого та середнього бізнесу у тваринництві |
| 4. Інноваційно-технологічний   | Нові технології годівлі, автоматизація, біобезпека | Впровадження «розумних» ферм, зниження витрат, IT-рішення                       |
| 5. Організаційно-управлінський | Управлінські рішення, планування, адаптивність     | Гнучкість, ризик-менеджмент, цифровізація управління                            |
| 6. Екологічно-природний        | Природні умови, ресурси, екологічні обмеження      | Сталий розвиток, відповідальне використання ресурсів                            |
| 7. Інфраструктурний            | Дороги, логістика, енергетика, доступ до ринку     | Відновлення сполучень, енергонебезпечність, локальні системи збуту              |

Джерело: складено автором.

На думку А. Орєхової [6], економічний потенціал підприємства є складною, системною сукупністю взаємопов'язаних елементів. До цього інтегрованого цілого вона включає виробничий, фінансовий, інвестиційний, трудовий, маркетинговий та організаційно-управлінський потенціали. Кожен з цих компонентів, хоча й має свою специфіку, проте не може ефективно функціонувати ізольовано. Навпаки, їхня взаємодія та синергія є ключовими для формування загальної спроможності суб'єкта господарювання. Переплітаючись і доповнюючи один одного, вони ніби формуються разом, і тільки комплексне, узгоджене використання всіх цих складових дозволяє розкрити весь потенціал підприємства та забезпечити його успішний розвиток.

Економічний потенціал підприємства можна уявити як його реальну силу та спроможність вести цілеспрямовану господарську діяльність, що повністю відповідає довгостроковій стратегії розвитку. Це не просто набір ресурсів, а саме здатність до динамічного зростання та розвитку в конкретний момент часу, дозволяючи підприємству нарощувати свої конкурентні переваги та рухатися у визначеному напрямку.

Згідно з поглядами К. Васьківської [2], економічний потенціал підприємства є багатогранною структурою, що складається з кількох ключових елементів, а саме:

— виробничий потенціал, який є основою, що включає не лише власний та залучений капітал, а й показники платоспроможності та ліквідності. Сюди ж належить ефективне управління дебіторською заборгованістю, розподілом прибутку та оборотними активами, що є важливими для безперебійної роботи;

— стратегія розвитку, що, по суті, є дорожньою картою підприємства. Вона охоплює формування економічної стратегії, процеси прогнозування, маркетингу та бенчмаркінгу. Важливими її складовими є внутрішній консалтинг, контролінг, оцінювання економічних ризиків, розробка та впровадження конкурентних переваг, диверсифікація продукції, розвиток кадрового потенціалу, орієнтація на екологічну продукцію та забезпечення сталого розвитку;

— інвестиційно-інноваційний потенціал, що є двигуном майбутнього зростання. Він включає формування активів, інвестиційну привабливість, ефективність інвестицій, формування інвестиційного портфеля та, знову ж таки, ефективне управління оборотними активами.

— інформаційний потенціал, який є своєрідною нервовою системою підприємства. Це система організаційної взаємодії, яка через систематичний аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища дозволяє отримувати необхідну інформацію про поточний стан справ та передбачати майбутні зміни.

Важливо зазначити, що кадровий потенціал згадується окремо. І це підкреслює його критичне значення як для стратегії розвитку, так і для загального інформаційного обміну на підприємстві.

Адаптуючи під галузь тваринництва та враховуючи повоєнний контекст, вважаємо за доцільне розкривати потенціал економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва через таку структуру (Табл. 1), в тому числі:

1. Матеріально-технічний потенціал, який включає стан і наявність виробничих приміщень, обладнання для утримання тварин, доїльних установок, систем кормороздачі тощо. Умови повоєнного розвитку вимагають відновлення зруйнованих ферм, модернізації техніки, залучення ресурсів через державну підтримку або грантові програми.

2. Трудовий потенціал — кваліфікований персонал, який залишився або може повернутись/відновити роботу (зоотехніки, ветерина-

ри, оператори машинного доїння). В умовах втрати кадрів через війну важливим стає навчання нових фахівців, перекваліфікація та мотивація персоналу через гідні умови праці.

3. Фінансово-економічний потенціал, який містить у собі власні фінанси підприємства, можливості кредитування, інвестиції, субсидії, страхування. Повоєнна модель потребує активної участі держави у фінансуванні відновлення, розвитку кооперативного кредитування, грантів для малого й середнього бізнесу у сфері тваринництва.

4. Інноваційно-технологічний потенціал — це про впровадження нових технологій годівлі, селекції, біобезпеки, автоматизація процесів. У повоєнний період це дозволяє компенсувати нестачу робочої сили, зменшити витрати та підвищити продуктивність.

5. Організаційно-управлінський потенціал, який визначається здатністю підприємства ефективно планувати, адаптуватися до змін, впроваджувати стратегії розвитку. Оптимальна структура передбачає гнучке управління, цифровізацію управлінських процесів, системний підхід до ризик-менеджменту.

6. Екологічно-природний потенціал, який охоплює стан пасовищ, водопостачання, кліматичні умови, екологічну безпеку виробництва. Важливо дотримуватись принципів сталого розвитку, які передбачають екологічно чисте виробництво, переробку відходів, збереження біорізноманіття.

7. Інфраструктурний потенціал, який включає логістичні мережі (дороги, склади, доступ до ринку збуту), енергетичні ресурси. В умовах післявоєнного відновлення ключовим є відбудова транспортних і комунікаційних зв'язків, децентралізація логістики.

Отже, оптимальна структура в умовах повоєнного розвитку має відповідати кільком ключовим вимогам, а саме:

— адаптивність до зовнішніх викликів, тобто структура має легко змінюватись залежно від обставин, швидко реагувати на зміни в зовнішньому середовищі (інфляція, ринки, погода, безпека);

— інноваційність і ефективність, тобто використання сучасних технологій для підвищення продуктивності (наприклад, автоматизоване доїння, моніторинг здоров'я тварин). Перевага віддається технологіям і рішенням, які підвищують продуктивність без надмірних витрат;

— стійкість і гнучкість, тобто зменшення залежності від зовнішніх загроз (запас кормів, альтернативні канали збуту, децентралізація

виробництва). Економічне зростання не має залежати від тимчасових факторів;

— соціальна орієнтованість, тобто врахування потреб громад, створення робочих місць у сільській місцевості, працевлаштування місцевого населення, відновлення довіри до села як місця життя;

— ресурсна ощадність, тобто ефективне використання обмежених ресурсів (через кооперацію, державну підтримку, енергоефективність);

— баланс і взаємодоповнення складових, тобто жоден із компонентів не має бути "вузьким місцем".

Отже, оптимальна структура потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва в умовах повоєнного розвитку — це збалансована система взаємопов'язаних ресурсів, що дозволяє забезпечити відновлення, ефективно функціонування і стійкий розвиток аграрних підприємств. Її формування має базуватись на принципах гнучкості, інноваційності, соціальної відповідальності та стратегічного планування.

### ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Узагальнюючи вищевикладене, можна стверджувати, що оптимальна структура потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва — це така комбінація ресурсів, умов і управлінських рішень, яка дозволяє ефективно відновити виробництво, зберегти його життєздатність та забезпечити розвиток навіть у непростих повоєнних умовах.

Формування такої структури в умовах повоєнного розвитку є критично важливим завданням для забезпечення стійкості, відновлення та майбутнього процвітання аграрного сектору України. Післявоєнний період вимагає не просто механічного відновлення втрачених потужностей, а глибокого, стратегічного переосмислення підходів до управління та розвитку.

Оптимальна структура потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва має бути динамічною, гнучкою та адаптивною, здатною інтегрувати виробничі, фінансові, інвестиційні, трудові, маркетингові, організаційно-управлінські та інформаційні компоненти. Вона повинна не лише враховувати поточні виклики повоєнного періоду, але й орієнтуватися на довгострокову перспективу сталого розвитку, підвищення конкурентоспроможності та забезпечення

продовольчої безпеки України. Дослідження та практичне впровадження такої структури є запорукою успішного відновлення та майбутнього процвітання вітчизняного тваринництва.

Враховуючи динамічність сучасних реалій та значні виклики, перед якими стоїть українське тваринництво, перспективними напрямками для подальших наукових досліджень можуть бути вплив цифровізації та інноваційних технологій на структуру потенціалу й аналіз ефективності та синергії взаємодії компонентів економічного потенціалу. Ці напрями досліджень дозволять не лише поглибити теоретичні знання про економічний потенціал підприємств тваринництва, але й розробити практичні рекомендації для їхнього успішного функціонування та розвитку в складний повоєнний період.

#### Література:

1. Березін О.В., Плотник О.Д. Економічний потенціал аграрних підприємств: механізми формування та розвитку. Полтава: Інтер Графіка, 2012. 221 с.

2. Васківська К.В., Лозінська Л.Д., Галімух Ю.О. Економічний потенціал підприємства в умовах змін: суть та характерні особливості. Ефективна економіка. 2020. № 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7858>. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.5.7>.

3. Гладій М.В. Використання виробничо-ресурсного потенціалу аграрного сектора економіки України: монографія. Львів: ІРД НАН України, 1998. 294 с.

4. Красноручський О., Маренич Т., Прусова Г. Співвідношення економічних категорій "потенціал підприємства", "ресурсний потенціал", "виробничий потенціал" та "економічний потенціал". Український журнал прикладної економіки та техніки. 2024. № 2. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-2-19>.

5. Латишева О.В. Ресурсний потенціал підприємства: сутність, складові та особливості управління елементами забезпечення сталого розвитку. Економічний вісник. 2018. № 3 (53). С. 126—130.

6. Орехова А.І. Економічний потенціал підприємства: сутнісні характеристики та структуризація. Економіка і суспільство. 2018. Випуск 17. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-17-45>.

7. Смолич Д.В., Тимошук І.В. Ресурсний потенціал підприємства: сутність, складові та моделі управління в сучасних умовах господарювання. Економічний простір. 2020. № 153.

С. 75—82. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/153-14>.

8. Турило А.А. Потенціал підприємства: сутність та методологічні підходи до визначення. Економічний вісник. 2014. № 3. С. 65—71. URL: [https://ev.nmu.org.ua/docs/2014/3/EV-20143\\_065-071.pdf](https://ev.nmu.org.ua/docs/2014/3/EV-20143_065-071.pdf).

#### References:

1. Berezin, O.V. and Plotnyk, O.D. (2012), *Ekonomichnyj potentsial ahrarnykh pidpryemstv: mekhanizmy formuvannia ta rozvytku*, [Economic potential of agricultural enterprises: mechanisms of formation and development], Inter Hrafika, Poltava, Ukraine.

2. Vas'kivs'ka, K.V., Lozins'ka, L.D. and Halimuk, Yu.O. (2020). "The economic potential of enterprise in the minds of change: the essence and characteristic features", *Efektivna ekonomika*, vol. 5. available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7858> (Accessed June 6, 2025). DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.5.7>.

3. Hladij, M.V. (1998), *Vykorystannia vyrobnycho-resursnoho potentsialu ahrarnoho sektora ekonomiky Ukrainy*, [Research on the resource potential of the agricultural sector of the Ukrainian economy], IRD NAN Ukraine, L'viv, Ukraine.

4. Krasnoruts'kyj, O., Marenich, T. and Prusova, H. (2024), "Comparison of economic categories 'enterprise potential', 'resource potential', 'viral potential', and 'economic potential'", *Ukrains'kyj zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniky*, vol. 2. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-2-19>.

5. Latysheva, O.V. (2018), "Resource potential of the enterprise: reality, warehouses and features of managing elements of ensuring steel development", *Ekonomichnyj visnyk*, vol. 3 (53), pp. 126—130.

6. Oriekhova, A.I. (2018), "Economic potential of enterprise: essential characteristics and structuring", *Ekonomika i suspil'stvo*, vol. 17. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-17-45>.

7. Smolych, D.V. and Tymoshuk, I.V. (2020), "Resource potential of enterprise: reality, warehouses and management model in the current minds of government", *Ekonomichnyj prostir*, vol. 153, pp. 75—82. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/153-14>.

8. Turylo, A.A. (2014), "Entrepreneurial potential: essence and methodological approaches to significance", *Ekonomichnyj visnyk*, vol. 3, pp. 65—71. available at: [https://ev.nmu.org.ua/docs/2014/3/EV20143\\_065-071.pdf](https://ev.nmu.org.ua/docs/2014/3/EV20143_065-071.pdf). (Accessed June 20, 2025).

*Стаття надійшла до редакції 08.07.2025 р.*